

EVROPSKA
KOMISIJA

Bruselj, 25.3.2025
COM(2025) 131 final

2018/0198 (COD)

**SPOROČILO KOMISIJE
EVROPSKEMU PARLAMENTU**

v skladu s členom 294(6) Pogodbe o delovanju Evropske unije

v zvezi s

**stališčem Sveta o sprejetju Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o mehanizmu za
reševanje pravnih in upravnih ovir v čezmejnem okviru**

**SPOROČILO KOMISIJE
EVROPSKEMU PARLAMENTU**

v skladu s členom 294(6) Pogodbe o delovanju Evropske unije

v zvezi s

**stališčem Sveta o sprejetju Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o mehanizmu za
reševanje pravnih in upravnih ovir v čezmejnem okviru**

1. OZADJE

Datum predložitve predloga Evropskemu parlamentu in Svetu (dokument COM(2018) 373 final – 2018/0198 COD):	29. maj 2018
Datum stališča Evropskega parlamenta v prvi obravnavi:	14. februar 2019
Datum predložitve spremenjenega predloga Evropskemu parlamentu in Svetu (dokument COM(2023) 790 final – 2018/0198 (COD)):	12. december 2023
Datum mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora:	24. april 2024
Datum mnenja Evropskega odbora regij:	17. april 2024
Datum sprejetja stališča Sveta:	[24. marec 2025]

2. CILJ PREDLOGA KOMISIJE

Komisija je 12. decembra 2023 sprejela spremembo svojega predloga uredbe o mehanizmu za reševanje pravnih in upravnih ovir v čezmejnem okviru (COM(2023) 790 o spremembi COM(2018) 373). Z navedeno spremembo je naslov predlagane uredbe spremenila v uredbo o „olajševanju čezmejnih rešitev“. Namen spremenjenega predloga uredbe je olajšati odpravljanje ovir in pospešiti izvajanje čezmejnih projektov, ki neposredno vplivajo na ljudi v obmejnih regijah EU, ter tako prispevati h krepitvi delovanja enotnega trga ter spodbujanju ekonomske, socialne in teritorialne kohezije v EU.

Komisija za uspešno iskanje rešitev za pravne in upravne ovire, ki izhajajo iz nacionalnega prava ali prakse ter bi lahko ogrozile čezmejno interakcijo in razvoj čezmejnih regij, predlaga pravni okvir, ki se uporablja za vse države članice. Tako želi na ravni EU dopolniti obstoječe instrumente, ki podpirajo teritorialno sodelovanje, in sicer programe Interreg in evropska združenja za teritorialno sodelovanje.

Predlagani pravni okvir ima obliko standardnega postopka, v skladu s katerim mora vsaka država članica vzpostaviti vsaj eno čezmejno koordinacijsko točko kot enotno kontaktno točko za lokalne deležnike (v nadaljnjem besedilu: pobudniki), ki potrebujejo analizo vzrokov za morebitno oviro za čezmejno interakcijo v obmejnih regijah EU in sredstva za njeno odpravo. Ta postopek se začne s pristopom od spodaj navzgor, in sicer ga sprožijo pobudniki, ki izkažejo pravni interes za čezmejno javno storitev ali nekatere dele infrastrukture. Ko

čezmejna koordinacijska točka ali pristojni organ opredeli in oceni oviro, se uporabi vnaprej vzpostavljeni skupni postopek za države članice (orodje za olajševanje čezmejnih rešitev), ki ga določa spremenjeni predlog, da bi se olajšala odprava ovire. To orodje je povsem neobvezno in ne nadomešča drugih mehanizmov sodelovanja EU ali mednarodnega sodelovanja.

Poleg tega predlog Komisiji omogoča, da izkoristi celovitejše strokovno znanje o čezmejnih ovirah v EU, in od nje zahteva, da državam članicam pomaga s: (i) podporo krepitvi njihovih institucionalnih zmogljivosti za izvajanje Uredbe, (ii) vzpostavitvijo javnega registra spisov, (iii) spodbujanjem izmenjave izkušenj in (iv) spodbujanjem izmenjave znanja, pridobljenega s pobudo „b-rešitve“.

3. PRIPOMBE NA STALIŠČE SVETA

Evropski parlament in Svet sta 28. januarja 2025 dosegla politični dogovor. Stališče Sveta v prvi obravnavi v celoti odraža ta dogovor, ki v spremenjeni predlog Komisije uvaja vrsto sprememb.

- Dogovor uvaja nov naslov, ki se glasi „Uredba o instrumentu obmejnih regij za razvoj in rast (BRIDGEforEU)“.
- V skladu z dogovorom se države članice same odločijo, ali bodo vzpostavile čezmejne koordinacijske točke. Države članice, ki se ne odločijo za vzpostavitev vsaj ene koordinacijske točke, in države članice, ki potrebujejo čas za njeno vzpostavitev, morajo imenovati ustrezen organ. S tem organom lahko stopijo v stik koordinacijske točke v sosednjih državah članicah, da obravnava čezmejne spise.
- Dogovor izključuje fizične osebe iz opredelitve pobudnikov, da bi se zmanjšalo število čezmejnih spisov, ki bi jih pobudniki lahko predložili čezmejnim koordinacijskim točkam.
- Dogovor iz obveznosti imenovanja ustreznega organa izvzema otoške države članice.
- Dogovor uvaja prostovoljno uporabo podobnega koordinacijskega okvira za obmejne regije EU pri sodelovanju z državami kandidatkami ali pridruženimi državami.
- Dogovor odpravlja zahtevo po vzpostavitvi nacionalnega javnega registra čezmejnih spisov v vsaki državi članici. Namesto tega se bo na ravni EU vodil enotni register, v katerega bodo vključeni podatki, ki jih morajo poslati države članice. Strukturirane informacije, ki jih morajo zagotoviti države članice, so opredeljene v novi prilogi.
- Dogovor zmanjšuje pogostost pošiljanja podatkov in informacij Komisiji s štirikrat letno na enkrat letno. V Prilogi so določene zahteve glede poročanja za države članice, ki imajo čezmejne koordinacijske točke, in za tiste brez njih.
- Dogovor pojasnjuje: (i) da uredba ne bo vplivala na pravico držav članic do uporabe obstoječih postopkov ali mednarodnih sporazumov za reševanje čezmejnih ovir niti na njihovo pravico do vzpostavitve oziroma sklenitve novih tovrstnih postopkov ali sporazumov, (ii) seznam nalog čezmejnih koordinacijskih točk, (iii) možnosti prenosa spisov med čezmejnimi koordinacijskimi točkami, (iv) obseg pravnega varstva, (v) možne vire finančne podpore EU in (vi) roke, ki se uporabljajo za odgovor pobudnikom.

Komisija podpira doseženi dogovor.

Komisija je z določbo v spremenjenem predlogu, v skladu s katero se morajo v vseh državah članicah vzpostaviti čezmejne koordinacijske točke, želela podpreti čezmejno sodelovanje, in sicer s spodbujanjem vzpostavitve učinkovite mreže za izmenjavo znanja, razvoj zmogljivosti in zagotavljanje enake obravnave pobudnikov v vseh državah članicah.

Vendar bi prostovoljni pristop s postopnim uvajanjem ustvaril močan učinek prelivanja, tudi v državah članicah in regijah, ki nimajo čezmejne koordinacijske točke, vendar so imenovale ustrezeni organ. Dogovor bo tudi povečal prepoznavnost čezmejnih spisov in Komisiji omogočil, da podpre krepitev institucionalnih zmogljivosti držav članic, med drugim z izmenjavo znanja.

V Prilogi k temu sporočilu je predlagana ocena finančnih posledic in digitalnih razsežnosti zakonodajnega predloga, ki pojasnjuje vpliv vzpostavitve registra čezmejnih spisov Unije na vire Komisije, ne da bi morale države članice vzpostaviti nacionalne javne registre za take spise.

4. ZAKLJUČEK

Stališče Sveta je za Komisijo sprejemljivo. Odraža cilje spremenjenega predloga Komisije ter bo olajšal opredelitev in odpravljanje čezmejnih ovir, ki izhajajo iz različnih tehničnih standardov, upravnih postopkov in zakonov. Z odpravo teh ovir za izvajanje čezmejnih infrastrukturnih projektov ali projektov javnih storitev se bo: (i) izboljšalo delovanja evropskega enotnega trga; (ii) podprl razvoj obmejnih regij EU ter (iii) ljudem in podjetjem omogočil boljši dostop do storitev in gospodarskih priložnosti.